

AEQUITAS

INTERNETOVÝ ČTVRTLETNÍK NEJVYŠŠÍHO SOUDU

Roman Krupica, ředitel správy Nejvyššího soudu:

„Neprožíváme ekonomickou krizi, ale dobu plnou podnětů a výzev“.

Mezi devětatřiceti nově jmenovanými soudci bylo v dubnu na Pražském hradě hned šest bývalých asistentů soudců Nejvyššího soudu.

Místopředseda Nejvyššího soudu Petr Šuk je Právníkem roku 2020 a 2021 v kategorii Občanské právo.

Už více než dvanáct let vydává oddělení analytiky a srovnávacího práva Nejvyššího soudu svůj pravidelný Bulletin.

K reprezentaci Nejvyššího soudu slouží v jeho památkově chráněné budově i cenné historické obrazy a další umělecká díla.

ÚVODNÍ SLOVO

PŘEDSEDY NEJVYŠŠÍHO SOUDU

Návrat k normálu. Takhle jsme si ho po covidu asi nepředstavovali. Anebo spíše k němu prozatím ještě nedošlo. Inflation dosáhla 16 procent, pandemickou krizi vystřídala rekordní drahota, se kterou se na našem území denně potýkají nejen Češi s nižšími příjmy, ale také už i střední třída. Ještě o mnoho hůře jsou na tom statisíce Ukrajinců, kteří se do České republiky v minulých týdnech a měsících uchýlili před boji ve své rodné zemi. Tohle přece není a ani nemůže být normální.

Co s tím můžeme udělat? Osobně každý z nás? Netřeba přemýšlet. Měli bychom místo toho spojit síly, semknout se a pomáhat slabším, zkrátka všem, kdo pomoc potřebují. To přece platí v každé době. A jde to mnoha způsoby, třeba „i po úřednicku“. Mile mě v té souvislosti překvapilo, jak se i pro letošek dokázali naši politici, rychle a efektivně, dohodnout na pokračování Milostivého léta. Ano, tato forma oddlužení má i řadu odpůrců, a určitě nesmíme zapomínat, že každou půjčku bychom si měli brát vždy jen s tím, že ji jednou budeme muset celou splatit. I s úroky. Ovšem, s kombinací tolika negativních událostí, navíc s mnoha přitěžujícími aspekty, kdy spousta lidí v minulých dvou letech přišla o veškeré své výdělků, se dopředu nedalo vždy počítat. Proto si najednou začali půjčovat i Ti, kdo doposud půjčky odmítali. Pozorně jsem sledoval a zároveň oceňuji, jak se k citlivé otázce rapidního zhoršení životní situace mnoha dlužníků postavilo civilní kolegium Nejvyššího soudu.

Musím kolegům soudcům poděkovat za to, jak rychle, už na červnovém jednání kolegia, schválili stanovisko k definici pojmu „nezabavitelná částka“ (Blíže viz stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. CpjN 202/2022). Nejde jen o to, že mnoha dlužníkům, kterým jsou dnes strhávány peníze z jejich výplat, zůstane měsíčně díky tomuto stanovisku o několik stokorun v peněžence více, ale také o to, že Nejvyšší soud dal opět veřejnosti jasně najevo, že je tady pro lidi. A že dokáže velmi rychle sjednat pořádek tam, kde je to potřeba, když výklad práva není v dané oblasti jednoznačný.

Samozřejmě, i Nejvyšší soud se v dnešní těžké době musí výrazně uskomnit. Ostatně, o tom v AEQUITAS o několik stránek dále hovoří ředitel správy soudu Roman Krupica. Bere to sportovně, i přesto, že naše instituce bude letos hospodařit především jen s nespotřebovanými výdaji z minulých let. Říká, že sám nepovažuje dnešní dobu za krizovou, ale spíše za dobu plnou podnětů a výzev. Tak si společně s ním přejme, abychom při naplňování všech našich aktuálních výzev nepovolili. Nerezignovat a poprat se s nepřízní osudu, takhle by to mělo normálně fungovat, navzdory dnešní nenormální době.

Váš Petr Angyalossy, předseda Nejvyššího soudu

Foto na titulní straně: Právníkem roku v kategorii Občanské právo byl při slavnostním galavečeru 27. května v Praze vyhlášen JUDr. Petr Šuk, místopředseda Nejvyššího soudu. Ocenění v prestižní soutěži pořádané každoročně Českou advokátní komorou a internetovým deníkem EPRAVO.CZ získal za roky 2020 a 2021, loni se vítězové nevyhlašovali kvůli koronavirové pandemii. Petr Šuk svůj úspěch v soutěži komentuje na straně 12 tohoto vydání AEQUITAS.

Neprožíváme ekonomickou krizi, ale dobu plnou podnětů a výzev

Roman Krupica, ředitel správy Nejvyššího soudu

Celá Česká republika se už měsíce potýká se špatnou ekonomickou situací. Původně ji nastartovala koronavirová pandemie, aktuálně souvisí už spíše s uprchlickou krizí a dalšími doprovodnými jevy, které mají původ v bojích na Ukrajině. Šetřit je nucen každý, pochopitelně i soudy financované ze státního rozpočtu. Jak vypadá rozpočet Nejvyššího soudu na tento rok, v čem se musel uskromnit? To jsou základní otázky pro ředitele správy Nejvyššího soudu Ing. Romana Krupicu.

Nemyslím si, že obecně ekonomická situace je špatná, spíše se potýkáme s poměrně vysokými nárůsty cen zejména komodit, jako jsou energie a paliva, a tím pádem i výdajů, které ovlivňují výdajovou stránku rozpočtu Nejvyššího soudu. Vzhledem k tomu, že rozpočty se plánují s určitým předstihem, tak samozřejmě tyto cenové skoky mají vliv na rozpočet a je nutné pracovat s návrhy úsporných opatření.

Nejvyšší soud má oproti soudům nižších stupňů drobnou výhodu v tom, že jeho rozpočet není zatížen tzv. mandatorními

výdaji (platby advokátům, svědečné, znalečné ... apod.), které v dovolacím řízení vesměs nejsou, nicméně na druhou stranu plní některé úkoly zejména v oblasti zahraničních vztahů, které jsou pro něj v rámci soudnictví specifické.

Můžeme být konkrétní a uvést přímo některá čísla?

Vzhledem k tomu, že Ministerstvo spravedlnosti pro letošní rok zvolilo poněkud jinou rozpočtovou politiku, která má za snahu odčerpát z rozpočtů organizací úspory z minulých let, tedy tzv. nespotřebované výdaje, tak i letošní rozpočet Nejvyššího soudu je ovlivněn těmito rozhodnutími, ze kterých vyplynulo, že pro rok 2022 hospodaříme například v oblasti provozních výdajů s částkou cca 28 mil. Kč z těchto nespotřebovaných výdajů minulých let. To je částka, která pokrývá pouze nezbytné výdaje a nemá v sobě rezervu například pro výše popisované nárůsty z důvodu extrémních skoků v cenách energií a paliv, a tím pádem i navazující růst cenové hladiny i ostatních komodit, např. kancelářského papíru.

Znamená to, že příjmová složka rozpočtu ještě není úplně definitivní a máme na ministerstvu požádáno o další finanční prostředky?

Ano je to tak, vedení Nejvyššího soudu intenzivně jedná s Ministerstvem spravedlnosti o možnosti úpravy rozpočtu v oblasti ostatních věcných výdajů.

Jak složité bylo v úvodu roku hospodařit v rozpočtovém provizoriu? Rozpočet byl schválen až v březnu, jaká omezení to pro soud znamenalo?

Omezením byla hlavně neznalost tohoto procesu, neboť nikdo ze zaměstnanců správy soudu neměl s touto situací zkušenosti. O to náročnější pak byla administrativa a účetní kroky s tím spojené, nejen v průběhu rozpočtového provizoria, ale i po jeho ukončení, kdy bylo třeba vše „narovnat“ a přizpůsobit podmínkám rozpočtu 2022, který je opět částečně nestandardní, kdy jsou čerpány zejména tzv. nespotřebované výdaje.

Je hospodaření v rozpočtovém provizoriu jen „administrativní zátěží“ anebo se negativně projevuje například i v tom, že se nedají vypisovat výběrová řízení, a tak v mezidobí třeba narostou ceny za realizaci zakázek apod.?

Rozpočtové provizorium je opravdu hlavně administrativní zátěží, protože se hospodaří z měsíce na měsíc, takže má zvýšené nároky zejména na plánování jednotlivých výdajů. Samozřejmě v tomto období jsou omezeny přípravy na investiční akce i některá výběrová

řízení, nicméně rozběhnutých věcí se omezení netýká. Konkrétní zkušenost s tím má i Nejvyšší soud, kdy jsme během rozpočtového provizoria uzavřeli smlouvu a zahájili rekonstrukci jednacího sálu ve vnitrobloku budovy Nejvyššího soudu.

Upravují se nějak platy asistentů soudců a dalších zaměstnanců, v kontextu rekordní 16% inflace? Vláda opakuje, že nechce paušálně navyšovat tarifní mzdy státních zaměstnanců, spíše jednorázově „dotuje“ vybrané segmenty, včetně soudů, částkami na mimořádné odměny, případně individuální navýšení osobního ohodnocení některých zaměstnanců. Je to tak?

Je obecně známo, že platové ohodnocení zaměstnanců v justici je dlouhodobě na jedné z nejnižších úrovní v rámci celé státní správy a je snahou Ministerstva spravedlnosti tyto poměry zvrátit. Je proto chvályhodná každá taková možnost k navýšení platů. Jakým způsobem je toto provedeno, bych ponechal spíše na hodnocení politické garnitury, kdy ta současná se spíše přiklání k Vámi popsanému systému, oproti plošnému navyšování tarifních platů.

Znamená špatná ekonomická situace ve státě sekundárně například i to, že je stop stav na navyšování počtu zaměstnanců, konkrétně počtu asistentů soudců?

Stanovení počtu soudců i zaměstnanců je výsledkem každoročního jednání vedení Nejvyššího soudu s Ministerstvem spravedlnosti. Máte pravdu v tom, že je tlak na snižování, resp. nezvyšování počtu

Ředitel správy Nejvyššího soudu Roman Krupica při přípravě tohoto článku s autorem Petrem Tomičkem, vedoucím oddělení styku s veřejností.

Roman Krupica diskutuje nad projektem rekonstrukce jednacího sálu s předsedou Nejvyššího soudu Petrem Angyalossym.

zaměstnanců státní správy, nicméně pokud jsou naše argumenty řádně odůvodněny, tak si nemyslím, že by neměly být oslyšeny.

Přestavujeme velký jednací sál, což je letos naše největší investiční akce. Zopakujme si prosím informaci z minulých čísel AEQUITAS, jak velká je to investice, kdy má být dokončena.

Rekonstrukce jednacího sálu v budově Nejvyššího soudu probíhá od února letošního roku, generálním dodavatelem je společnost ARCHATT PAMÁTKY s.r.o. Cena realizace na základě veřejné soutěže je ve výši 27,5 mil. Kč a termín realizace je stanoven na 31. srpna 2022.

Rozpočet určený na rekonstrukci se dodrží anebo i zde se objevily původně neplánované vícepráce?

Každá, i sebelépe vyprojektovaná stavba, nakonec nějakou formu víceprací stejně generuje. Nejinak je tomu i u rekonstrukce sálu, kde se navíc nejedná o novostavbu, ale rekonstrukci původního sálu z roku 1986. Po odkrytí konstrukci se bohužel objevily skryté nedostatky, které bude nutno řešit prostřednictvím víceprací, například absolutně nedostatečné zateplení podlah sálu. Potýkáme se také s nárůstem cen stavebního materiálu, který je poslední dobou enormní. Například některé komponenty suché výstavby narostly až o 100 %. V souladu s příslušnými ustanoveními zákona o zadávání veřejných zakázek se nám daří požadavky na vícepráce řešit v tzv. režimu „de minimis“.

Zmínil jsem v úvodu koronavirovou pandemii. Kolik řádově stála Nejvyšší soud realizace povinných protiepidemických opatření, konkrétně nákup antigenních testů, desinfekce, respirátorů pro soudce a zaměstnance? Nehrozí, že nám část z toho zůstane na skladě a vyprší expirace? Na druhou stranu, nepřipravit se na možnou podzimní vlnu by také byla chyba...

Vzhledem k tomu, že drtivou většinou ochranných prostředků Nejvyšší soud obdržel prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti z centrálních zásob Státní správy hmotných rezerv, případně z centralizovaných nákupů, nelze exaktně vyčíslit náklady na protiepidemická opatření. Souhrnně lze ale říci, že se nejednalo o tak významnou částku, aby měla vliv na hospodaření Nejvyššího soudu. Expirace u roušek a respirátorů nehrozí a u ostatního materiálu s ní samozřejmě pracujeme a snažíme se zásoby tohoto druhu minimalizovat. I přesto si myslím, že z předchozích období jsme ohledně protiepidemických opatření dostatečně poučeni, abychom byli na případnou podzimní vlnu připraveni.

Po přestavbě velkého jednacího sálu uvažujete už také o dalších větších investičních akcích? Plánovaná byla klimatizace v devadesát let staré historické budově, jak jsou přípravy této akce daleko?

Klimatizace historické budovy Nejvyššího soudu je akcí, která je dlouho plánována a ještě déle uvažována, protože charakter

budovy, její orientace a umístění bohužel způsobuje značné přehřívání kanceláří i ostatních prostor v takové míře, že v letních měsících dosahují teploty na pracovištích i přes 35°C. Bylo ale nutné před tímto realizovat jiná opatření, např. výměnu okenních výplní, tak aby investice do tohoto vybavení byla efektivní. V současné době máme zpracovávánu projektovou dokumentaci pro instalaci klimatizace, zajištěny finanční prostředky a probíhají přípravné práce na zadávací dokumentaci pro výběr dodavatele v rámci podlimitního výběrového řízení. Předpokládáme, že během posledního čtvrtletí tohoto roku bychom mohli realizaci této akce zahájit.

Jak dostatečně jsou financovány nákupy nového počítačového vybavení, obecně informačních technologií?

Výdaje na IT techniku, software a kybernetickou bezpečnost jsou v současné době neustálým tématem, ať už kvůli jejich fyzickému nedostatku, neboť většina se vyrábí v Asii, kde ještě přetrvává dopravní krize vyvolaná pandemií, tak i kvůli množícím se kybernetickým útokům a hrozbám, kterým je třeba čelit. Obecně lze říct, že nedostatek finančních prostředků v této oblasti je trvalým stavem, resort justice a Ministerstva spravedlnosti nevyjímaje, nicméně i za této situace je třeba úkoly plnit a nějakým vhodným způsobem se se situací průběžně vyrovnávat.

Jak může Nejvyšší soud ještě více šetřit?

Netopit, nesvítit, netisknout, nejezdit, neposílat poštou ... atd., ale to by vlastně znamenalo nesoudit. – To jen trochu na odlehčení.

Samozřejmě, je třeba hledat úspory ve všech oblastech naší činnosti, ale bez toho, aby to mělo vliv na výkon soudnictví, takže některé úspory je možné realizovat okamžitě formou omezení spotřeby, hledáním alternativ apod., ale jiné, například v energetické oblasti, vyžadují přípravu a investice a jsou tak trochu během na dlouhou trať.

Vášim snem je údajně fotovoltaika na střeše budovy soudu. Nejvyšší soud by mohl být tedy v budoucnu energeticky soběstačný? Za jakou cenu, při současných nákladech na obdobná zařízení?

To není sen, to je jen další stupeň toho, jak provoz budovy Nejvyššího soudu vylepšit a zefektivnit. Navíc dnešní doba tomu výrazně nahrává. Vzhledem k tomu, že budova Nejvyššího soudu je památkově chráněná, tak to bude vyžadovat jednání s orgány památkové ochrany a také získání finančních prostředků, ať už ze státního rozpočtu nebo z evropských programů. Soud ale nebude nikdy energeticky soběstačný, tak velké plochy pro fotovoltaickou elektrárnu bohužel nemáme. Určitě by ale instalace tohoto zařízení přinesla užitek nejen v oblasti provozní – například změnu způsobu ohřevu teplé vody pro ubytovny soudců, ale i v oblasti výdajů. Co se týká nákladů na instalaci, tak ty prozatím nejsou známy, neboť je tato věc ve fázi plánu a výhledu investičních projektů na další roky.

**Děkuji Vám za rozhovor.
Ptal se Petr Tomíček**

MEZI NOVĚ JMENOVANÝMI SOUDCI Z 20. DUBNA JE HNED ŠEST BÝVALÝCH ASISTENTŮ SOUDCŮ NEJVYŠŠÍHO SOUDU

Novinové titulky 20. dubna 2022 oznamovaly, že prezident Miloš Zeman právě jmenoval na Pražském hradě 39 nových soudců, většina z nich bude působit v obvodu Krajského soudu v Brně. Nebyla to překvapivá zpráva, slavnostní jmenování bylo avizováno již několik dnů dopředu. Z pohledu Nejvyššího soudu měla tato událost jeden velmi příjemný podtext, novými soudci se stali dva, v čase jmenování ještě aktivní, asistenti soudce Mgr. Milana Poláška z „insolvenčního senátu č. 29“ občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu, Lukáš Hruša a Zdeněk Málek, a spolu s nimi i další čtyři bývalí asistenti soudců Nejvyššího soudu.

JMENOVÁNÍ DO FUNKCE SOUDCE A SOUDKYNĚ SE 20. DUBNA 2022 NA PRAŽSKÉM HRADĚ ZÚČASTNILI TITO BÝVALÍ ASISTENTI SOUDCŮ NEJVYŠŠÍHO SOUDU:

JUDr. Petr Coufalík, Ph.D.

Mgr. et Mgr. Lukáš Hruša, Ph.D.

Mgr. Michaela Janočková, Ph.D.

JUDr. Michal Janoušek, Ph.D.

JUDr. Jitka Kapitánová

Mgr. Zdeněk Málek

Nejvyšší soud, kromě gratulací všem nově jmenovaným soudcům, v návaznosti na tuto událost s potěšením konstatuje, že pracovní pozice „asistent soudce Nejvyššího soudu“ zcela jistě může vést k budoucímu snadnějšímu kariérnímu postupu v justici. Občas se přitom stává, že soudci Nejvyššího soudu dlouho nemohou ve výběrových řízeních nalézt nové kvalitní asistenty. V části

absolventů právnických fakult údajně přetrvává představa, že přes místa asistentů soudců (obecně u všech soudů) není cesta k budoucí úspěšné kariéře v justici jednoduchá, spíše křivolaká.

Cesta vedoucí až ke jmenování soudcem není jednoduchá nikdy, ale důkazem toho, nakolik je Nejvyšší soud „dobrým učitelem“, může být třeba i popis dění, jak se ke slavnostnímu aktu

Soudce Mgr. et Mgr. Lukáš Hruša, Ph.D., přidělený ke Krajskému soudu v Brně.

Soudce Mgr. Zdeněk Málek, přidělený ke Krajskému soudu v Brně.

na Pražském hradě postupně propracovali právě asistenti Lukáš Hruša a Zdeněk Málek. Druhý jmenovaný svoji cestu za soudcovským povoláním popsal pro AEQUITAS na první pohled velmi přímočaře: „Výběrové řízení na místo soudce Krajského soudu v Brně – insolvenční úsek bylo vypsané předsedou Krajského soudu v Brně v červnu 2019. Obsahem výběrového řízení byl písemný test a ústní test před pětičlennou zkušební komisí. S kolegou doktorem Hrušou jsme se na uvedené výběrové řízení přihlásili a skončili na prvních dvou místech. Po absolvování psychologicko-diagnostického vyšetření (psychotestů) jsme byli na konci ledna 2020 zahrnuti mezi kandidáty na funkci soudce, kteří by mohli být jmenováni (na jmenování není právní nárok). Následně jsme na začátku dubna 2022 byli informováni, že dne 20. dubna 2022 proběhne složení slibů soudců na Pražském hradě.“

Podrobnější rozhovor oba noví soudci, až do 31. května 2022 asistenti soudce z civilního úseku Nejvyššího soudu, po několika dnech, které si vyžádali na rozmyšlenou, nakonec odmítli. AEQUITAS proto oslovil dalšího z nově jmenovaných soudců, Michala Janouška, který byl předtím, než v roce 2020 zahájil čekatelskou praxi na Okresním soude v Blansku, šest let asistentem soudce trestního kolegia Nejvyššího soudu JUDr. Ivo Kouřila. Michal Janoušek ochotně popsal i čekatelskou praxi, kterou po odchodu z Nejvyššího soudu absolvoval u Okresního soudu v Blansku.

Pokud se zeptám, co Vám dal Nejvyšší soud za těch šest let, kdy jste tu pracoval, co Vás na prvním místě napadne?

Pokud pomínu řadu přátelství a opravdu milé pracovní prostředí, tak je to zkušenost. Ta je ovlivněna specifickou činností Nejvyššího soudu rozhodujícího převážně v řízení o mimořádných opravných prostředcích. Tomu odpovídal i specifický styl práce. Musím zodpovědně uznat, že začátky byly rozpačité a s pokorou jsem si kladl otázku, jak já jako asistent mohu v písemných konceptech komentovat rozhodovací činnost soudů nižších stupňů, rozhodovací činnost soudců, kteří soudí i několik desítek roků. Naštěstí si v počátcích doktor Ivo Kouřil, u něhož jsem byl přidělen, koncept rozhodnutí častokrát přepsal a výsledek dovolacího přezkumu byl na světě. Ona počáteční rozpačitost byla zcela na místě, neboť až nyní po (byť minimální) zkušenosti u soudu prvního stupně vidím, kolik práce se za některými rozhodnutími skrývá a co všechno jim předcházelo, počínaje přípravou věci, souzením, vyhlášením, napsáním a následným napadením rozsudku řádným, potažmo mimořádným opravným prostředkem. To si samozřejmě uvědomuje kariérní soudce, který si prošel soudní soustavou, ale neuvědomuje si to asistent, který jako absolvent začal ve vrcholné soudní instituci působit ihned po studiu. Nebo alespoň já jsem si to tehdy neuvědomoval a ani představit nedokázal. Součástí toho, co mi Nejvyšší soud dal, je i na první pohled bagatelní dovednost, a to vědět, jak napsat rozhodnutí.

Byl jste asistentem soudce trestního kolegia, zároveň jste ale působil na Katedře občanského práva Právnické fakulty Masarykovy univerzity. Je Vám bližší trestní anebo civilní právo?

Myslím, že ono teoretické zaměření na civilní právo bylo i důvodem, proč jsem začal u doktora Kouřila působit, jenž čas od času řešil otázky spojené s civilním právem, k nimž jsem někdy připojil svůj názor. Řada trestných činů má svůj civilní přesah, který je třeba vyřešit jako předběžnou otázku. S tím jsem se setkal opakovaně i v rámci čekatelské praxe, když bylo například nezbytné posoudit splnění podmínek držby práva, vlastnictví, či existence, případně neexistence obligačních práv. Mimo jiné na tomto posouzení záviselo dovození trestní odpovědnosti pachatele za úmyslný, případně nedbalostní, trestný čin. Ale odhlédnuto od rozhodování trestního soudu především v adhezním řízení nebo od hospodářských trestných činů, leží v trestním právu těžiště někde jinde a v tomto již zkušenost s civilním právem není nijak rozhodující. Ale zpět k otázce, civilní právo mi bylo vždy o něco bližší, a to i z důvodu, že v trestním právu nikdy o nic hezkého nejde a setkáváte se pouze se sociálními excesy, což v civilním právu tolik neplatí. Trestní právo je pro mnohé lidi a pro právníky často zajímavé pro skutek, pro něhož se vede trestní stíhání, jelikož temná stránka lidského jednání mnohé fascinuje, zvyšuje produkci adrenalinu. Ačkoli jde o sociálně patologické jevy, vyvolává

takové jednání pachatelů v určité části společnosti silný emoční prožitek. To civilní právo zpravidla nevyvolá, nejde-li zrovna o Vaši nezaplacenou pohledávku nebo zásah do Vašeho vlastnického práva.

Jak byste zhodnotil svoji čekatelskou praxi? Co Vás na ní nejvíce překvapilo, ať už kladně či v záporném smyslu slova?

Podle mého názoru je čekatelská praxe tím nejlepším způsobem, jak se připravit na výkon soudcovské funkce. Já osobně za to vděčím všem svým školitelům a i tímto bych jim chtěl velice poděkovat. Vedle toho, že se člověk seznámí se všemi, nebo alespoň s podstatnou částí agend, které se na prvním stupni vykonávají, je to i nezanedbatelný sociální aspekt. Jak pozná soud vás, tak vy poznáte soud, což znamená, že soud ví, co od vás může očekávat po odborné i lidské stránce a vy víte, co můžete očekávat od soudu samotného, na koho se obrátit pro radu a podobně. Poznání jednotlivých oddělení je důležité i z toho důvodu, že o přidělení soudce k výkonu konkrétní agendy často nerozhoduje ani tak zkušenost s určitým odvětvím práva, jako spíše aktuální potřeba soudu dána například odchodem soudce na stáž k soudu vyšší instance, mateřskou nebo rodičovskou dovolenou. To se netýká pouze počátečního přidělení, nýbrž i převedení soudce na jiné oddělení, kdy se může stát, že opatrovnícký soudce se od následujícího měsíce stane soudcem trestním nebo civilním.

Soudce JUDr. Michal Janoušek, Ph.D., přidělený k Okresnímu soudu v Blansku.

Soudce JUDr. Petr Coufalík, Ph.D., přidělený k Okresnímu soudu ve Zlíně.

Každá agenda má přitom svá specifika, která vyžadují jistou adaptabilitu, a určitou dobu trvá, než si člověk uvědomí třeba i jen procesní odlišnosti dokazování ve sporných řízeních nebo některých opatrovnických věcech. Oproti Nejvyššímu soudu není u okresního soudu příliš času na vyřizování věcí. Máte jen omezenou dobu na přípravu věcí, s nimiž jdete do jednání, krátkou dobu na vyhotovení rozhodnutí. V opatrovnických věcech, které mi byly svěřeny, jsou specifika dána i lhůtami pro rozhodnutí některých věcí, například ve věcech péče soudu o nezletilé upravených zákonem o zvláštních řízeních soudních. Tyto skutečnosti je třeba si uvědomit i v kontextu toho, že týden má pět pracovních dnů, z nichž celé dva dny máte jednací, na každý jednací den si musíte udělat přípravu věci a poté napsat rozhodnutí ve věcech, které jste rozhodli. Takže tato činnost vyžaduje efektivnější organizaci práce, jinak se velmi snadno můžete dostat do průtahů, třebaže tato cesta byla vydlážděna úmyslem spravedlivého rozhodování, který je ovšem nevyhnutelně spojen i s rozsáhlejším dokazováním. Je to asi o tom, naučit se, které věci jsou způsobilé k časové úspoře a na kterých záleží o něco více. Takové posouzení mě ovšem teprve čeká.

K Blansku Vás váže něco bližšího? Například bydliště? Jak je to vlastně s přidělováním soudců na jejich působiště? Je možné si dnes „vybírat“?

K Blansku žádný bližší vztah nemám, aktuálně pouze vztah pracovní, nadále bydlíme v Brně. Pokud jde o přidělování soudců, jde především o otázku organizační, kterou v tuto chvíli nedokážu posoudit. Obecně však platí, že o přidělení, které je vždy již součástí jmenovacího návrhu, rozhoduje předseda soudu dle aktuální soudní potřeby. Ta blanenská byla opatrovnická. Výhoda opatrovnické agendy je podle mého názoru dvojitá. Za prvé, a v tomto budu parafrázovat doktora Teplého z Krajského soudu v Brně, je to agenda, kde člověk může někomu skutečně pomoci, za druhé, jednání v opatrovnických věcech je možné v některých případech vést méně formálním způsobem. Začátky zde strávené jsou podle mého názoru spíše tedy tou lepší variantou. Na druhou stranu je opatrovnická agenda spojena s velkým množstvím jednání, kdy do jednání jdete i s věcmi spadajícími do výkonu rozhodnutí.

Vraťme se k osobě soudce trestního kolegia Nejvyššího soudu Ivo Kouřila, se kterým jste 6 let úzce spolupracoval jako asistent, jak na něj vzpomínáte?

Jen v tom nejlepším! Dovolím si tvrdit, že jsme dodnes přátelé a snažíme se potkávat i v rámci mimosoudních aktivit. Myslím si, že nás částečně sblížily i společné začátky, na Nejvyšší soud jsem nastoupil jako asistent krátce poté, co přišel doktor Kouřil z Vrchního soudu v Olomouci. Rád vzpomínám na „válečné porady“, které probíhaly každé ráno u kávy. Samozřejmě vždy ještě před začátkem pracovní doby.

Existuje rozhodnutí či stanovisko Nejvyššího soudu, k němuž se i po letech hrdě hlásíte, protože jste s jeho zpracováním soudcům významně pomáhal?

Raději bez toho příslovečného určení, pomáhal, a neřekl bych, že nějak významně. Jako první jsme zpracovávali stanovisko týkající se podmínek, za nichž je možné jednání policejního orgánu, který v určité věci použije agenta, považovat za nepřipustnou policejní provokaci. Jednalo se o významné stanovisko pro praxi, které navazovalo na poměrně rozsáhlou rozhodovací činnost Evropského soudu pro lidská práva a využívalo i poznatky z některých západních evropských zemí.

Děkuji za Vaše odpovědi.

Nabízí se dát na tomto místě slovo, respektive několik otázek, také předsedovi senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu Ivo Kouřilovi. Také on na spolupráci s Michalem Janouškem rád zavzpomínal.

Jak těžké je a jak dlouho trvá, než se ze soudce a jeho asistenta stane sebraný tým?

Začnu otázkou, co je to sebraný tým? V tomto směru se mohou představy jednotlivých soudců lišit v závislosti na tom, co od svých asistentů očekávají. Pro mne ke vzniku „týmu“ dochází v okamžiku, kdy vím, že se na svého asistenta mohu plně spolehnout ohledně

správnosti a úplnosti jím sdělovaných informací ohledně obsahu trestního spisu, na nichž hodlám založit argumentaci svého rozhodnutí (např. ověření existence či naopak neexistence konkrétního důkazu apod.). Ideální stav nastává v okamžiku, kdy již asistent intuitivně vytuší, které informace s ohledem na námítky obsažené v opravném prostředku (dovolání) budu požadovat a sám tyto shromáždím. A pak může ve vztahu soudce a asistenta dojít k jisté nadstavbě posilující žádoucí sebranost, k níž jsme se s Michalem Janouškem dopracovali poměrně brzy, a to ke vzniku přátelského vztahu. Ten u nás nabyl podoby nejen na poli pracovním v tom, že jsem já jako „šéf“ ráno přichystal kávu, nad níž jsme si sdělovali své představy o způsobu rozhodnutí a odůvodnění příslušné věci, a on na oplátku posléze hrníčky umyl, ale i v tom, že jsme spolu zůstali v kontaktu i poté, co od Nejvyššího soudu k 1. lednu 2020 odešel. Těch šest společných let, při nichž mi Michal pomáhal nejen s vyřizováním běžné agendy, ale i s jinými činnostmi (např. se zpracováním stanoviska Nejvyššího soudu k otázce provokace – sp. zn. Tpjn301/2014, uveřejněno pod č. 51/2014 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část trestní), nás zkrátka do té míry sblížilo, že mám velkou radost z toho, že ve svém odhodlání stát se soudcem vytrval a že se mu to nakonec podařilo.

Soudkyně JUDr. Jitka Kapitánová, přidělena k okresnímu soudu Brno-venkov.

Soudkyně Mgr. Michaela Janočková, Ph.D., přidělena k okresnímu soudu Brno-venkov.

Jaké byly hlavní přednosti asistenta Michala Janouška? Má právě proto předpoklady být dobrým soudcem?

Svědomitost, pracovitost, skromnost, snaha rozšiřovat si odborné znalosti. V průběhu naší spolupráce získal titul Ph.D., působil a stále působí na katedře občanského práva Právnické fakulty Masarykovy univerzity. Dále jsem oceňoval jeho loajálnost, když přes nabídku kolegy z civilního kolegia přejít k němu a působit v oblasti, jíž se odborně věnuje, zůstal u trestního soudce, u mě.

Jakou výhodou pro něj může být právě jeho univerzálnost?

Myslím si, že je v zásadě vyloučeno, aby trestní soudce obstál při svém rozhodování, pokud by nedisponoval alespoň základními znalostmi civilního práva. Netřeba zacházet do podrobností, stačí připomenout, že nezřídka jsou součástí trestních rozsudků výroky o náhradě škody, nemajetkové újmy či vydání bezdůvodného obohacení, tedy výroky založené na aplikaci civilního práva. Rozhodování ohledně některých skutkových podstat vyžaduje přímo detailní znalosti mimotrestních předpisů. Naopak u soudce rozhodujícího civilní agendu se předpokládá znalost trestních předpisů, neboť zejména na okresních soudech

i tyto aplikuje, například v rámci rozhodování o vazbě službu konajícím soudcem. Takže nepochybuji o tom, že i Michal, který má na Okresním soude v Blansku začít vyřizovat opatrovnickou agendu, své znalosti trestního práva alespoň v uvedeném směru uplatní.

Jak konkrétně může práce asistenta soudce Nejvyššího soudu pomoci budoucímu soudci soudu prvního stupně v přípravě na toto jeho povolání?

Nepochybně jej může odborně připravit ve smyslu znalosti aktuální judikatury a přístupu Nejvyššího soudu, případně i Ústavního soudu stran interpretace a aplikace právních norem. Stejně tak mu může poskytnout vědomost o chybách, které se soudy nižších stupňů, ať již soudy prvního stupně či soudy odvolací, při rozhodování svých věcí dopouštějí – a tím vodítko, jak se těchto chyb vyvarovat. Je pak již na něm samém, jak tyto poznatky ve vlastní rozhodovací praxi využije.

Ptal se Petr Tomíček

MÍSTOPŘEDSEDA NEJVYŠŠÍHO SOUDU PETR ŠUK BYL VYHLÁŠEN PRÁVNÍKEM ROKU V KATEGORII OBČANSKÉ PRÁVO

Na slavnostním galavečeru pořádaném Českou advokátní komorou a internetovým deníkem Epravo se 27. května v Praze po roční přestávce zaviněné koronavirovou pandemií opět vyhlášovaly výsledky soutěže Právník roku. Právníkem roku 2019, 2020 v kategorii Občanské právo se stal JUDr. Petr Šuk, místopředseda Nejvyššího soudu. K prestižnímu ocenění mj. poznamenal, že on sám je vnímá především jako ocenění kvality Nejvyššího soudu a také „svého“ senátu civilního kolegia, ve kterém spolu s kolegy spolurozhoduje.

Co Vás jako první napadlo, když jste se od pořadatelů s jistým předstihem o svém vítězství v prestižní soutěži Právník roku dozvěděl?

Otázka dr. Jánského z filmu Srdečný pozdrav ze zeměkoule: Proč já, proč zrovna já? Už slyším mé kolegy, jak pokračují replikou z téže scény, ale pro mne odpověď leží v mém okolí, v tom, že mne právníkou kariérou provázejí opravdu mimořádné osobnosti. Když má člověk štěstí, že může pracovat s takovými lidmi, musí se to projevit i na něm. Vítězství v soutěži proto vnímám především jako ocenění kvality Nejvyššího soudu. O té ostatně svědčí i dlouhá řada jmen mých kolegů, oceněných v minulých letech.

Tušíte, čím jste pořadatele soutěže přesvědčil v tak široké kategorii, jakou je Občanské právo?

To je spíše otázka na členy poroty. Dovolím si neskromně předpokládat, že dosavadní práci a jejími výsledky.

Ocenění společně udělují ČAK a Epravo, je to pro Vás například

signál, že advokáti uznávají Vaše rozhodnutí, i když nejsou pro ně vždy příznivá?

O vítězi v jednotlivých kategoriích rozhoduje porota složená z reprezentantů většiny právnických profesí. O kvalitě kandidáta tak musí být přesvědčeni nejen zástupci jedné z nich. Soudě podle zpětné vazby, jíž se nám dostává, si ale troufám tvrdit, že odborná veřejnost hodnotí rozhodování našeho senátu velmi vysoko. Jeden příklad za všechny – z posledních osmi ročníků Karlovarských právnických dnů, které se konaly, získala třikrát cenu „Judikát roku“ rozhodnutí pocházející z našeho senátu.

Jak Vás vítězství v prestižní soutěži Právník roku ovlivní do budoucna?

Hlavně si nesmím myslet, že jsem skutečně právníkem roku. Jak by řekla naše milá kolegyně Ivana Štenglová, nejsem, jenom jsem tak byl oceněn. Vítězství beru jako závazek nepolevit a nadále se snažit dělat svoji práci co nejlépe. A alespoň v něčem se inspirovat právě sv. Yvem, po němž je cena pojmenována.

V neznámější a nejuznávanější tuzemské právní soutěži získávají soudci Nejvyššího soudu ocenění už pravidelně. V roce 2019 zvítězil v kategorii Trestní právo **JUDr. Robert Fremr**, dnes už bývalý soudce Nejvyššího soudu, který byl jako kmenový soudce Nejvyššího soudu v letech 2013 až 2021 uvolněn pro výkon funkce soudce Mezinárodního trestního soudu v Haagu (ICC), přičemž v letech 2018–2021 byl prvním místopředsedou Mezinárodního trestního soudu v Haagu (ICC). V kategorii Rodinné právo se v roce 2019 stal právníkem roku předseda senátu občanskoprávního a obchodního kolegia **JUDr. Lubomír Ptáček, Ph.D.**; jen o rok dříve ovládl kategorii Trestní právo předseda trestního kolegia Nejvyššího soudu **JUDr. František Púry, Ph.D.**; za rok 2017 byl vítězem kategorie Občanské právo vyhlášen uznávaný odborník na pracovní právo **JUDr. Zdeněk Novotný**; v 2015 se v kategorii Občanské právo stal Právníkem roku tehdejší místopředseda Nejvyššího soudu **JUDr. Roman Fiala**, specializující se na právo dědické; o rok dříve byl Právníkem roku, opět v kategorii Občanské právo, zvolen předseda senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu a specialista na rozhodování o výši odškodnění za způsobenou nemajetkovou újmu **JUDr. Petr Vojtek**; už v roce 2012 se v oboru Insolvenční právo těšil z titulu Právník roku předseda senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu **JUDr. Zdeněk Krčmář**.

Ještě dříve byli oceněni tituly Právník roku například také bývalý předseda Nejvyššího soudu **prof. JUDr. Pavel Šámal, Ph.D.**, a to konkrétně v roce 2008 v kategorii Trestní právo; historicky první předseda v novodobých dějinách Nejvyššího soudu **JUDr. Otakar Motejl** (2006) a jeho nástupkyně **JUDr. Eliška Wagnerová, Ph.D.**; (2012) v kategorii Občanská a lidská práva. Nejvyšším oceněním za celoživotní práci v justici je uvedení do Právnícké síně slávy Právníka roku. Tohoto ocenění se dostalo **JUDr. Otakaru Motejlovi** v roce 2009, bývalé předsedkyni senátu civilního kolegia doc. **JUDr. Ivaně Štenglové** v roce 2012 a bývalé předsedkyni Nejvyššího soudu **JUDr. Ivě Brožové** v roce 2016.

Napsal Petr Tomíček

Svatý Yvo, tradiční cena pro Právníka roku.

BULLETIN ODDĚLENÍ ANALYTIKY A SROVNÁVACÍHO PRÁVA JAKO PŘÍKLAD KOMUNIKACE NEJVYŠŠÍHO SOUDU VŮČI ŠIROKÉ VEŘEJNOSTI

BULLETIN ODDĚLENÍ ANALYTIKY A SROVNÁVACÍHO PRÁVA JE HLAVNÍ INFORMAČNÍ ZDROJ ODDĚLENÍ SMĚŘUJÍCÍ ROVNĚŽ VNĚ NEJVYŠŠÍHO SOUDU. LETOS OSLAVIL JIŽ DVANÁCT LET.

Oddělení analytiky a srovnávacího práva Nejvyššího soudu (OASP), dříve označované i jako zahraniční oddělení, poskytuje rozličné formy výstupů své činnosti nejen své domovské instituci, ale i širší odborné veřejnosti (viz rozhovor s jeho vedoucím Petrem Bartákem v č. 4/2021 čtvrtletníku Aequitas). Jádrem aktivit oddělení cílí zejména na tvorbu podkladových analýz v oblasti rozhodovací praxe Soudního dvora Evropské unie, Evropského soudu pro lidská práva, legislativy Evropské unie a zahraniční právní úpravy a praxe. Zaměřuje se rovněž na pravidelné udržování kontaktu se zahraničními soudy i dalšími orgány a mezinárodními organizacemi.

Jedním ze zajímavých pravidelných výstupů, který by mohl zaujmout i čtenáře Aequitasu, je čtvrtletník s názvem Bulletin oddělení analytiky a srovnávacího práva. Před dvěma roky oslavil své první kulaté výročí, a tedy se může pochlubit již úctyhodnými dvanácti lety své existence. Rádi bychom tak čtenářům blíže představili, jakým způsobem toto periodikum vzniká a kdo se na něm podílí.

Bulletin je specifický tím, že je koncepčně zaměřen na co nejširší okruh nejen odborných, ale i zvědavých laických čtenářů, kteří si přejí udržovat průběžný přehled o zajímavých rozhodnutích týkajících se evropského práva. Ať již jen stručně prolistovat obsah, či se ponořit do některé z tu a tam stručných, tu a tam zevrubnějších anotací nedávno uveřejněných rozhodnutí.

Představuje současně hlavní informační kanál oddělení analytiky a srovnávacího práva, který cíleně směřuje rovněž vně Nejvyššího soudu.

Ovšem ne vždy tomu tak bylo. Bulletin spatřil světlo světa v roce 2010 zejména pro vnitřní potřebu Nejvyššího soudu. A to, dle slov tehdejší předsedkyně Ivy Brožové, s cílem zajistit co nejušpornějším způsobem informovanost o klíčových otázkách řešených evropským právem (Bulletin č. 1/2010). Obsahoval tak např. informace o činnosti oddělení, některé jeho výstupy či přehledy předložených předběžných otázek. Během let, a spolu s průběžnou personální obměnou tehdejšího zahraničního oddělení, které se mezitím přejmenovalo na oddělení analytiky a srovnávacího práva, došlo k zacílení periodika směrem k širšímu publiku i mimo Nejvyšší soud.

BULLETIN

ZAHRA NIČNÍHO ODDĚLENÍ NEJVYŠŠÍHO SOUDU ČR

Mgr. Aleš Pavel, Mgr. Milan Žondra, Bc. Helena Bončková
Tel.: +420 541 593 148, +420 541 593 176, +420 541 593 189
Fax: +420 541 212 917, e-mail: id@nsoud.cz

Číslo 1/2010

OBSAH:

Pár slov úvodem.....	2
Úvodní slovo předsedkyně Nejvyššího soudu ČR.....	2
Úvodník zahraničního oddělení NS ČR.....	2
Z činnosti zahraničního oddělení NS ČR.....	3
Představení projektu „Rozhodovací praxe českých obecných soudů v případech s evropským prvkem“.....	3
Reforma složky zahraničního oddělení na disku „S“.....	3
Studie na téma „Dohoda o vzájemné vyživovací povinnosti mezi manžely pro dobu po rozvodu“.....	5
Odborné příspěvky.....	6
Co nového přináší Lisabonská smlouva?.....	6
Horizontální účinek obecných zásad práva Evropské unie (právo na stávku) ve sféře soukromého práva na pozadí judikatury Soudního dvora ve věci Viking Line.....	7
Jak skutečný je účinek rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie na rozhodovací činnost britských soudů?.....	15

Obálka historicky prvního čísla Bulletinu (č. 1/2010).

V současné době platí, že čtenáři v Bulletinu naleznou zejména shrnutí obsahu vybraných rozhodnutí vnitrostátních vrcholných soudů, Evropského soudu pro lidská práva a Soudního dvora Evropské unie. V každém čísle zhruba čtyři od každého. Tyto příspěvky poskytují základní přehled o zpracovaných rozhodnutích – úvodní perex, o co se v původní věci jednalo po skutkové stránce, jak příslušný soud rozhodl a o jaké důvody se při tom opíral. Čtenáři v každém čísle naleznou rovněž přehledový výběr zajímavé literatury, zejména článků, které by je mohly zajímat. Pro lepší orientaci čtenáře a též pro „oživení“ časopisu je každý jednotlivý článek opatřován ilustrační fotografií. Obrázky jsou vybírány z otevřených zdrojů a dostupné pod veřejnými licencemi.

Obsah Bulletinu tvoří redakce složená v zásadě z členů týmu OASP, který v rámci své pestré činnosti přichází přirozeně do styku s danou problematikou, což zúročí mimo jiné i v rámci redakčních rad časopisu. Jelikož Bulletin vychází ve čtvrtletním cyklu, pravidelná redakční rada probíhá každé tři měsíce a členové týmu zde představí své návrhy na rozhodnutí, jež by navrhovali do nadcházejícího čísla zařadit – ať již z důvodu jejich významnosti pro rozvoj práva, důležitosti specificky pro českou vnitrostátní praxi či jednoduše proto, že by mohly čtenáře zajímat. O návrzích se čile diskutuje a pro anotování jsou vybrána ta rozhodnutí, na kterých se členové rady dohodnou. Při rozhodování se zohledňuje i rovnoměrné naplnění příslušných rubrik časopisu (vnitrostátní soudy, ESLP, SDEU), ale nejedná

se o žádné dogma, rozhodnutí v určité kategorii tedy může být vybráno o něco více či naopak o něco méně, než jsou uvedena čtyři na kapitolu. Dohodou se pak rozhodnutí mezi kolegy rozdělí ke zpracování.

Bulletin vychází pouze v elektronické podobě a široké veřejnosti je dostupný zdarma, a to nejnázne na internetových stránkách Nejvyššího soudu ve formátu PDF. K nalezení je ale rovněž např. v právním informačním systému ASPI. V neposlední řadě si oddělení vede seznam e-mailových adres odběratelů, do kterého se může kdokoli přihlásit (instrukce lze nalézt v jednotlivých číslech Bulletinu a na webu Nejvyššího soudu) a nová čísla mu budou zasílána na e-mailovou adresu, kterou si zvolí. Tím vycházíme vstříc i těm nedočkavým čtenářům, kteří nechtějí každé tři měsíce obnovovat web s aktualitami Nejvyššího soudu, zda je nové číslo již dostupné.

Periodikum je po formální stránce registrováno jako časopis u Národní technické knihovny (ISSN). Pokud se jedná o množství čtenářů, nemůžeme se chlubit konkrétními statistikami, neboť je nemáme. Alespoň pokud jde o registrované odběratele, kterým Bulletin zasíláme (mimo Nejvyšší soud), počet se pohybuje okolo sto dvaceti adres, přičemž víme, že v rámci některých institucí probíhá následně další interní rozesílání. Pokud se jedná o zpětnou vazbu na tvorbu Bulletinu, reakce, které obdržíme, jsou zpravidla velice pozitivní. Tato zpětná vazba nás současně utvrzuje v tom, že naše činnost má svůj smysl a přidanou hodnotu.

Oddělení analytiky a srovnávacího práva Nejvyššího soudu

1/2022

NEJVYŠŠÍ SOUD
ODDĚLENÍ ANALYTIKY
A SROVNÁVACÍHO PRÁVA

BULLETIN

Pravidelný přehled právních novinek se zaměřením na rozhodovací praxi Soudního dvora Evropské unie, Evropského soudu pro lidská práva a zahraničních nejvyšších soudů.

ODDĚLENÍ

Oddělení analytiky a srovnávacího práva Nejvyššího soudu poskytuje odbornou poradenskou činnost pro soudce Nejvyššího soudu, jakož i pro soudce soudů nižších stupňů, v oblasti evropského práva.

SLOŽENÍ

Petr Barták
petr.bartak@nsoud.cz, +420 541 593 480

Jan Bena
jan.bena@nsoud.cz, +420 541 593 161

Lukáš Boháček
lukas.bohacek@nsoud.cz, +420 541 593 137

Láďa Ivánková
lada.ivankova@nsoud.cz, +420 541 593 271

Laďislav Kováč
ladislav.kovac@nsoud.cz, +420 541 593 519

Anna Skrášková
anna.skraskova@nsoud.cz, +420 541 593 573

BULLETIN

ZÁKAZ NOŠENÍ NÁBOŽENSKÝCH A DALŠÍCH SYMBOLŮ
SOUČASNĚ S TALÁREM ADVOKÁTA
FRANCE (STR. 4)

VÝKLAD MAĎARSKÉ INTEGRAČNÍ KLAUZULE UMOŽŇUJÍCÍ
SPOLEČNÝ VÝKON PRÁVOMOCÍ V RÁMCI EÚ
MAĎARSKO (STR. 5)

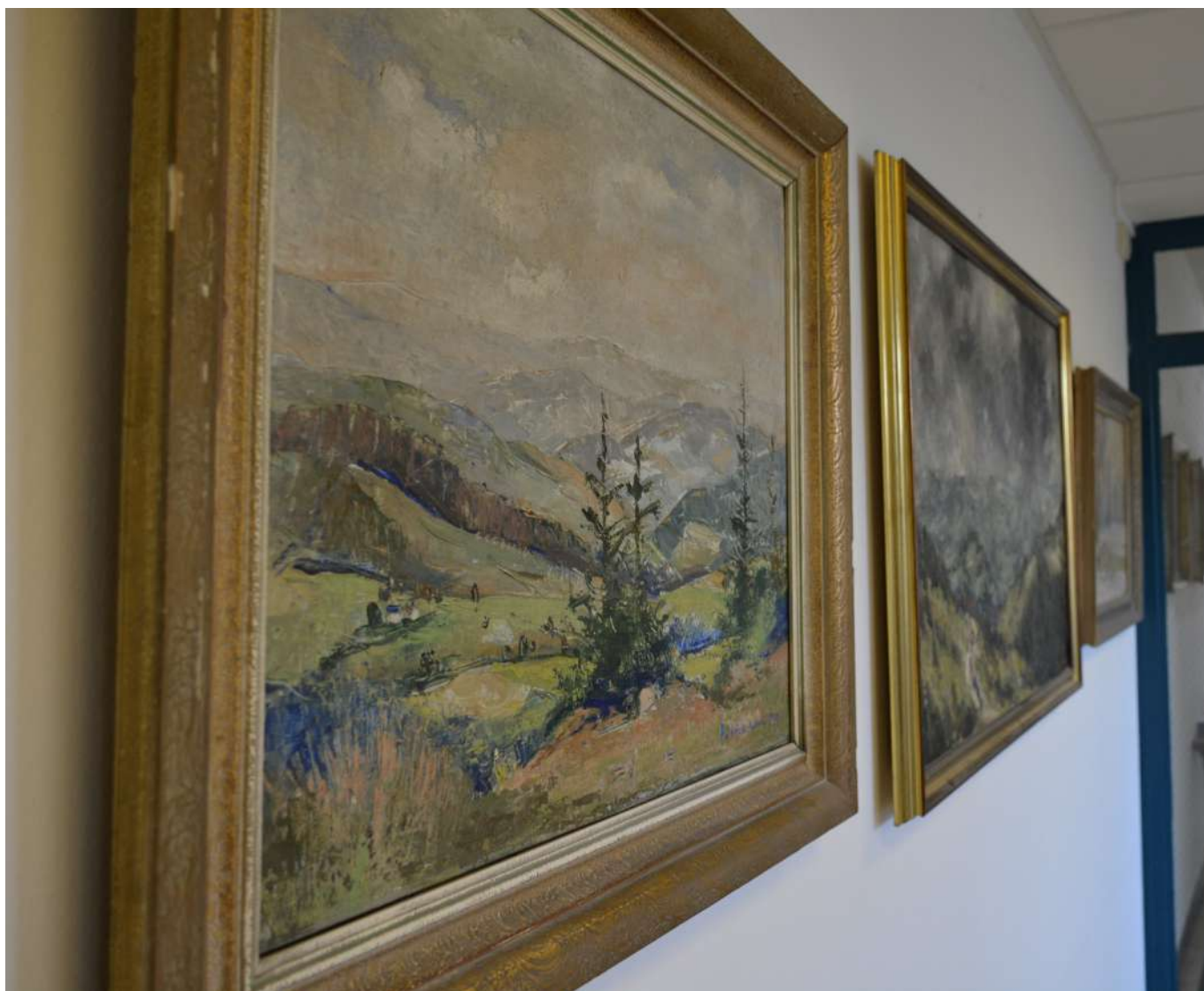
PRÁVO NA ODHÁJCE A PRÁVO NA SEZNÁMENÍ SE S POVAHOU
A DŮVODEM TRESTNÍHO OBVINĚNÍ VE SMYSLU ČL. 6 ÚMLUVY
BJARCI H. DIEGO (STR. 11)

Bulletin dnes (č. 1/2022).

K REPREZENTACI NEJVYŠŠÍHO SOUDU SLOUŽÍ V JEHO PAMÁTKOVĚ CHRÁNĚNÉ BUDOVĚ I CENNÉ OBRAZY A DALŠÍ UMĚLECKÁ DÍLA

Návštěvníci budovy Nejvyššího soudu procházející po chodbách, účastníci jednání v zasedacích místnostech soudu, popřípadě ti, kdo zavítají přímo do kanceláře předsedy soudu Petra Angyalossyho, si jistě na stěnách povšimnou řady originálních obrazů, které mají napomoci k důstojné reprezentaci soudu. Umělecká díla, některá už z 18. století, vlastní většinou přímo Nejvyšší soud, který je nejčastěji převzal od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Hned tři obrazová díla jsou časově omezenou zápůjčkou od Národního památkového ústavu, územní památkové správy v Kroměříži, konkrétně ze Státního zámku Lysice. V případě dvou uměleckých děl významného českého malíře a grafika Vladimíra Komárka (1928–2002) se dokonce jedná o dar samotného umělce Nejvyššímu soudu z roku 1995. Někteří ze soudců dokonce sami z vlastní iniciativy zkrášlují interiéry soudu obrazy ze svých soukromých sbírek.

Nejvyšší soud se tak snaží ve své historické funkcionalistické budově z 30. let 20. století udržovat reprezentativní prostředí za využití desítek uměleckých děl, která by, alespoň v některých případech, pravděpodobně skončila na dlouhý čas v depozitářích.

Galerie obrazů na chodbě ve 2. patře historické budovy Nejvyššího soudu.

V pracovně předsedy Nejvyššího soudu se mj. nacházejí obrazy známých českých krajinářů 19. a 20. století Josefa Procházky a Vladimíra Kováře.

**DAR VLADIMÍRA KOMÁRKA
NEJVYŠŠÍMU SOUDU 1995**

Umělecká díla, která v roce 1995 daroval Nejvyššímu soudu významný český malíř, grafik a ilustrátor Vladimír Komárek (1928–2002).

Trojice obrazů zapůjčená z Národního památkového ústavu, územní památkové správy v Kroměříži, Státního zámku Lysice.

Obraz zapůjčený z Národního památkového ústavu, územní památkové správy v Kroměříži, Státního zámku Lysice: Vypravěč, autor L. Löffler, litografie Leo Schöninger, konec 19. stol.

Bitva, mědirytina – papír, 18. stol., autor Dominicus de Rossi.

Velkoplošný obraz v zasedací místnosti předsedy Nejvyššího soudu.

AEQUITAS

INTERNETOVÝ ČTVRTLETNÍK NEJVYŠŠÍHO SOUDU

Nejvyšší soud rozšiřuje svoji spolupráci s právníckými fakultami. V úterý 21. června podepsali předseda JUDr. Petr Angyalossy, Ph.D., a děkan doc. JUDr. Mgr. Martin Škop, Ph.D., Memorandum o spolupráci mezi Nejvyšším soudem a Právnickou fakultou Masarykovy univerzity v Brně. Mezi hlavní body memoranda patří společné ujednání o tom, že doktorandské studium na Právnické fakultě Masarykovy univerzity je možné souběžně spojit s pracovním poměrem u Nejvyššího soudu, nejčastěji na pozici asistenta soudce. Obě smluvní strany dále mj. podporují účast soudců Nejvyššího soudu na odborných seminářích, přednáškách a workshopech pořádaných fakultou, recipročně pak akademických pracovníků na odborných akcích pořádaných Nejvyšším soudem. Nejvyšší soud i Právnická fakulta Masarykovy univerzity dále podporují vzájemné poskytování zpětné vazby a vzájemnou odbornou konzultační činnost k výstupům, ve kterých se překrývají řešená odborná témata obou stran. Obdobné Memorandum se chystá JUDr. Petr Angyalossy, Ph.D., ve středu 29. června podepsat také s děkanem Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci doc. JUDr. Václavem Stehlíkem, Ph.D., LL.M.

ČTVRTLETNÍK NEJVYŠŠÍHO SOUDU - 2/2022

Verze: elektronická, formát PDF

Redakce: Mgr. Petr Tomíček – vedoucí redaktor, Mgr. Aleš Pavel, Bc. Monika Němcová

Fotografie:

Mgr. Petr Tomíček, archiv Nejvyššího soudu, archiv České advokátní komory a Advokátního deníku, Alžběta Denkerová

Redakční rada:

předseda redakční rady JUDr. Petr Angyalossy, Ph.D., JUDr. Petr Šuk, JUDr. Jan Eliáš, Ph.D., JUDr. František Púry, Ph.D.

Grafické zpracování: Dominik Martin

Registrace: AEQUITAS ISSN 2570-572